

dette Ændringsforslag, fordi det forekommer mig, at Gæstgiverierne paa Landet har en Opgave, som rækker meget betydeligt ud over Kommunens Grænser, og jeg synes, at det egentlig er ganske underligt at lægge Afgørelsen af, om en saadan Forretning maa findes i en Kommune, i deres Haand, som i Henhold til den Adkomst, vedkommende Indehaver har, ikke maa beværges i Etablisementet. Jeg tror, at man paa dette Omraade skal handle med nogen Varsomhed og ikke ganske undlade at tage Hensyn til, at ogsaa de Personers Behov kan blive plejet efter deres eget Ænske, som er borte fra deres Hjem og henvist til at søge Forfriskning i Gæstgiveriet.

Det ærede 7de Medlem for 5te Kreds omtalte i denne Sammenhæng det urimelige i, at Staten kunde have Udskænkningsteder paa Jernbanestationerne. Det ærede Medlem sagde: Det er dog et lidt stærkt Stykke, at naar Beboerne i en Kommune har truffet Bestemmelse om, at de ikke vil have nogen Beværtning i Kommunen, kommer Staten og siger: Jo, det skal I have alligevel, for der ligger en Jernbanestation i jeres Kommune, og dér vil vi have Udskænkning af stærke Drikke. Det vilde, syntes det ærede Medlem, være rimeligt, om mindre trafikerede Stationer kunde komme ind under Kommuneafstemning. I denne Indskrænkning til mindre trafikerede Stationer ligger jo fra det ærede Medlems Side en Erkendelse af, at der er Jernbanestationer, hvis hele Karakter er af en saadan Beskaffenhed, at det vilde være helt urimeligt at lade en Kommunes Beboere være bestemmende for, hvilke Drikke der dér maa serveres for de rejsende. Og det er en Betragtning, som jeg ganske deler; det vilde være urimeligt at gøre det til en Bestemmelse, som gjaldt alle Jernbanestationer. Men nu er da Spørgsmaalet: Hvad forstås der ved mindre trafikerede Stationer? Det kan jo være højst forskelligt til de forskellige Aarstider, det kan ogsaa blive opfattet forskelligt, efter som den, der skønner derover, har Sympati i den ene eller den anden Retning, saa jeg tror rigtig nok, det vilde blive meget vanskeligt at finde et Kriterium paa, hvilke Stationer der maatte betegnes som mere og hvilke som mindre trafikerede. Derimod forekommer det mig, at det, som man skulde sørge for at overvaage, var, at der paa Jernbanestationer, hvor der er Bevilling til Udskænkning af stærke Drikke, absolut ikke blev skænket for andre Personer end dem, der er rejsende. Det er, synes jeg, en Utilbørighed, hvad jeg nu og da har set

paa Jernbanestationer, at Personer fra Byen indfinder sig paa Stationen og indretter sig dér som paa een ganske almindelig Beværtning, og det er fuldkommen utilbørigt, naar man kan faa at se, saaledes som jeg ved mere end een Lejlighed har set, at Jernbanestationens Restaurant, som er aaben tidlig om Morgen paa Grund af Toggangens særlige Karakter, staar aaben for Folk, som efter at være lukket ude fra Beværtninger i Byen har drevet rundt paa Gaden et Par Timer om Natten og nu trænger til en kraftig Morgenopfrisker. Jeg mener, at hvis Befolkningen, det heldigvis store Flertal, som er enigt om, at vi bør bestræbe os for det mest mulige effektive Arbejde for Ædruelighedens Fremme, uden Skaansel slog ned med Anmeldelse, hver Gang man traf saadanne Tilfælde, og, hvis denne Anmeldelse ikke nyttede, foretog Indberetning til Ministeriet for offentlige Arbejder for derigennem at skaffe sig Tryghed for, at en saadan Trafik ikke fortsattes, vilde det være af en ganske anderledes Virkning til Fremme af den Opgaves Løsning, som det ærede Medlem her har peget paa, end det at arbejde paa at faa draget et Skel mellem mere og mindre trafikerede Stationer og dermed, mellem hvilke der skulde have Ret til Udskænkning af Spiritus og hvilke ikke.

Det ærede Medlem var meget ked af, at det ved Ændringsforslag Nr. 32 til § 30 foreslaas at lade udgaa nogle Ord om det Ansvar, som en Gæst i Henhold til sidste Stykke i § 30 har, naar det paalægges ham at forlade en Beværtning. Jeg tror slet ikke, det ærede 7de Medlem for 5te Kreds skal lægge nogen som helst Betydning i, at disse Ord „under Ansvar efter den i nærværende Paragrafs sidste Stykke nævnte Lovbestemmelse“ udgaar, thi naar der kommer til at staa, at „enhver Gæst er pligtig at forlade Beværtningen, saa snart han af Beværtningpersonalet er gjort opmærksom paa eller i øvrigt er vidende om, at nævnte Tidspunkt er kommet“, og der i sidste Stykke siges, at „Overtrædelse af denne Paragraf straffes efter § 34, 4de Stykke“, saa tror jeg, der er sagt ganske det samme, hvad enten Ordene om Ansvaret staar der eller ikke. Det er altsaa en rent formel Ændring, der her har fundet Udtryk, og da det samme siges uden disse Ord som med dem, er det ganske rimeligt, at de fjernes.

Det ærede 7de Medlem for 5te Kreds talte til sidst nogle Ord om de Erstatningsregler, som findes blandt Ændringsforslagene, og mente, at man maatte gaa ind under den Risiko, som dette Erhverv giver